

der mangler her i Landet, er det Kapital. De fleste af de Herrer har sikkert en Følelse af, hvor vanskeligt det er at skaffe saa store Indlaan i Banker og Sparekasser, at Begæret efter Laan derved kan tilfredsstilles. Nu skulde jeg tro, at dette Forhold ogsaa havde en meget betydelig Indflydelse paa selve Virksomhederne her i Landet. Thi det kan ikke nytte at nægte, at der kræves ikke alene Arbejde og Indsigt, men ogsaa Kapital for at sætte Virksomheder i Gang, og jeg tror, man skal regne en lille Smule med den Virkning, det har med Hensyn til Opsparing, at Formueskatten er saa høj, som den er.

Naar man tager alt det i Betragtning, vil jeg tro, at man vil komme til det Resultat, at det, der er naaet ved hele det Arbejde, som er gjort i Vinterens Løb, vil føles som en ikke ubetydelig Lettelse i hele vort Erhvervsliv, og det er ogsaa Hensigten dermed.

Jeg vil slutte disse Bemærkninger med at lykønske Regeringen til Førerskabet for denne Politik, thi det er min fulde Overbevisning, at det, det gælder om, er, at hele Niveauet sænkes, og at man lærer at indrette sine Forhold efter Verdenskonjunkturerne, saadan som de nu en Gang ligger for Øjeblikket. Det er det, der er taget Sigte paa, og derfor lykønsker jeg Regeringen til Førerskabet og til de Resultater, der er opnaaet gennem denne Vinters Arbejde.

Stauning: Det er første Gang i adskillige Aar, at en Finanslov gøres færdig en tre—fire Maaneder efter Finansaarets Begyndelse. Vi var dog ellers saa heldige, at vi i December fik et Ministerium, der havde ganske særlige Evner, ganske særlige Kræfter, der havde sejret ganske særligt overvældende, og som havde et sikkert Flertal baade i Folketing og Landsting. Man kan derfor vanskeligt forstaa, hvorfor det for dette særlige Ministerium og dette særligt store Flertal skulde være nødvendigt at bruge saa lang Tid, som der nu er medgaaet for at faa Finansloven og andre Ting fra Haanden indenfor en rimelig Tid. Men det er der vel ingen Grund til at opholde sig videre ved ud over at notere den Kendsgerning, at man trods al den megen Styrke først tre—fire Maaneder efter, at Finansaaret er begyndt, kan faa en Finanslov. Men nu er vi altsaa kommet saa vidt, at der er Mulighed for at overskue Tingene, og en vis Klarhed er tilvejebragt.

Ud fra Borgernes Synspunkt kan jeg ikke dele den Glæde, Venstres Ordfører

gav Udtryk for. Det synes mig, at det er et saare uhyggeligt Resultat, denne Finanslov bærer Vidne om. Jeg erkender imidlertid, at Finansloven er det fornødne Grundlag for Statens Husholdning. Den hviler paa Beslutninger, som vi ganske vist har søgt at afværge, vi er misfornøjede med denne Finanslov, hvad jeg senere skal gøre et Par Bemærkninger om, men vi indrømmer, at selv den nuværende Regering maa have en Finanslov, og selv om den kommer sent, er dog sent bedre end aldrig. Jeg fraraader derfor at gengælde Venstres Afstemning i 1925, da den nuværende Finansminister var saa forfærdelig misfornøjet med en Finanslov, at han fraraadede at stemme for den: Jeg tilraader, at man, uanset den Uvillie, vi nærer overfor Finansloven, i Erkendelse af, at den er det nødvendige Grundlag for Statens Husholdning, stemmer for den og gør det uanset det Eksempel, som Finansministeren har givet os.

Finansaaret fremtræder med et Overskud paa det egentlige Budget og Formuebudgettet paa tilsammen 5 Mill. Kr. Naar man ser paa dette Resultat af den faktiske Finanslov, er der hverken noget til Skattelettelse eller andre store Slag. Saa har man udfoldet visse Bevægelser for at reformere i meget vidt Omfang, man har foretaget Nedskæringer paa rundt 20 Mill. Kr. Statsvirksomhederne opføres med et 14,6 Mill. Kr. daarligere Resultat end paa det i Oktober forelagte Lovforslag. Jeg erkender, at en Del deraf var ventet, men Ministeriet har ogsaa gennemført en Takstnedsættelse. Jeg forstod paa Venstres Ordfører, at den skal vi være henrykte over. Jeg kan dog ikke dele denne Henrykkelse. Jeg synes, det er en uforvarlig Takstnedsættelse, der dækkes ved forøget Underskud.

Nu hørte jeg ganske vist det ærede Medlem Hr. Martin Hansen, der beskæftigede sig med Spørgsmaalet om Statsvirksomhederne og særlig Statsbanernes Underskud, sige, at naar man stiller Regnskabet op efter det, han kaldte den gamle Form, og undlod Henlæggelser til Forrentning, Afskrivning og den Slags Ting, vilde Statsbanerne vistnok kunne møde med et Overskud. Ja, naturligvis, hvis man kan slippe for visse nødvendige Udgifter, klarer man sig bedre, end naar man skal afholde dem. Hvis en Forretningsvirksomhed ogsaa kunde indrette sig paa den Maade, at den slap for at forrente den Gæld, den havde, vilde man formentlig ikke klage saa meget, som man nu gør. Og hvis de med store Prioriteter bebyrdede Landmænd ogsaa kunde sætte deres Regnskab op uden Hensyn til, hvad